

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI SUCEAVA

DECIZIA NR. 148

din 29.08.2006

privind soluționarea contestației formulată de **A.F.**, din localitatea,
județul Suceava, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Suceava sub nr. din 14.07.2006

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Administrația Finanțelor Publice Câmpulung Moldovenesc prin adresa nr./13.07.2006, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr./14.07.2006, cu privire la contestația formulată de A.F., din localitatea, jud. Suceava.

A.F. contestă măsurile stabilite prin Decizia de impunere nr./28.12.2005, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr./28.12.2005, întocmite de Administrația Finanțelor Publice Câmpulung Moldovenesc, privind **suma delei**, reprezentând:

- lei taxa pe valoarea adăugată;
- lei dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată;
- lei penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 177 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 175 și 179 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. A.F. din localitatea, contestă Decizia de impunere nr./28.12.2005, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr./28.12.2005, întocmite de Administrația Finanțelor Publice Câmpulung Moldovenesc, privind obligațiile fiscale în sumă totală delei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată și accesorii ale acesteia.

Contestatorul susține că debitul în sumă de lei și accesorii aferente în sumă de lei au fost stabilite în mod abuziv de către organele de inspecție fiscală, pe motiv că nu s-a luat în considerare stocul ce marfă existent la data de

31.01.2000 care era în valoare delei din care TVA de lei – înscris în decontul lunii februarie 2000.

Petenta precizează că pentru luna mai 2000 în mod eronat s-a stabilit o taxă pe valoarea adăugată de plată în sumă de lei, deși sumele din decontul de TVA corespund cu cele din registrul de încasări și plăți, respectiv cumpărări în valoare de lei și vânzări în sumă de lei.

Contestatoarea precizează că nu i s-a transmis anexa din care să rezulte taxa pe valoarea adăugată suplimentară stabilită de către organele de inspecție fiscală.

II. Prin Decizia de impunere nr./28.12.2005, emisă de Administrația Finanțelor Publice Câmpulung Moldovenesc în baza Raportului de inspecție fiscală nr./28.12.2005, s-a stabilit în sarcina A.F., creanțe fiscale în sumă totală delei.

Organele de inspecție fiscală fac precizarea că A.F. a devenit plătitoare de TVA începând cu data de 01.02.2000 și a fost scoasă din evidență ca plătitoare de TVA la data de 01.08.2002.

Perioada supusă verificării este 01.01.2000 – 01.08.2002.

În urma verificării, organele de inspecție fiscală au stabilit o taxă pe valoarea adăugată suplimentară în sumă de lei, pe motiv că există diferențe între evidența contabilă a contribuabilului (registrul de vânzări și cumpărări TVA) și deconturile de TVA.

Taxa pe valoarea adăugată suplimentară a fost stabilită în baza prevederilor art. 134 alin. 3 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Pentru neachitarea la termen a taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei s-au calculat dobânzi în sumă de lei și penalități de întârziere în sumă de lei.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la suma de lei, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra legalității stabilirii de către organele de control a taxei pe valoarea adăugată suplimentară, în condițiile în care analiza stării de fapt fiscale s-a făcut numai pe baza jurnalelor de vânzări și cumpărări TVA și deconturile de TVA, fără a se avea în vedere documentele care au stat la baza operațiunilor înregistrate în contabilitate.

În fapt, organele de inspecție fiscală au constatat că A.F. a devenit plătitoare de TVA începând cu data de 01.02.2000 și a fost scoasă din evidență ca plătitoare de TVA la data de 01.08.2002.

În urma verificării efectuate, organele de inspecție fiscală au stabilit o taxă pe valoarea adăugată suplimentară în sumă de lei, pe motiv că există diferențe între evidența contribuabilului, respectiv registrul de încasări și plăți și decontul de TVA.

În drept, în ceea ce privește **verificarea de către organele fiscale a modului de determinare, evidențiere și plată a taxei pe valoarea adăugată**, sunt aplicabile prevederile art. 92 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată la data de 26.09.2005, care stipulează:

ART. 92

„(1) Inspecția fiscală are ca obiect verificarea bazelor de impunere, a legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor de către contribuabili, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, stabilirea diferențelor obligațiilor de plată, precum și a accesoriilor aferente acestora.

(2) Inspecția fiscală are următoarele atribuții:

a) constatarea și investigarea fiscală a tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspecției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale; [...]”

ale art. 103 alin 1, din același act normativ, care precizează:

ART. 103

„(1) Inspecția fiscală va avea în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturile juridice care sunt relevante pentru impunere.”

și ale pct. 102.1 din H.G. nr. 1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care precizează:

„102.1. La examinarea stării de fapt fiscale pentru stabilirea bazei de impunere, organul fiscal competent va avea în vedere toate documentele justificative și evidențele financiar-contabile și fiscale care constituie mijloace de probă și sunt relevante pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor fiscale.”

Din textul de lege citat mai sus rezultă faptul că inspecția fiscală trebuie să aibă în vedere toate documentele justificative și evidențele financiar-contabile și fiscale relevante pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor fiscale.

Prin contestația formulată, petenta susține că debitul în sumă delei și accesoriile aferente în sumă de lei au fost stabilite în mod abuziv de către

organele de inspecție fiscală, acestea neluând în considerare faptul că stocul de marfă existent la data de 31.01.2000 era în valoare delei din care TVA de lei – înscris în decontul lunii februarie 2000 și că sumele din decontul de TVA pentru luna mai 2000 corespund cu cele din registrul de încasări și plăți.

În susținerea contestației, A.F. depune copii după listele de inventar la data de 31.12.1999 și 31.01.2000 și după registrul jurnal de încasări și plăți din lunile ianuarie și mai 2000.

Din actul de control atacat nu rezultă dacă organele de inspecție fiscală au avut în vedere aceste documente în cazul verificării efectuate.

În actul atacat, organele de inspecție fiscală menționează că s-a stabilit taxa pe valoarea adăugată suplimentară de plată ca urmare a faptului că s-au constatat diferențe între contabilitate, respectiv jurnalele de vânzări și cumpărări, și deconturile de TVA, fără a preciza perioada pentru care s-a stabilit obligația suplimentară, și dacă s-au avut în vedere la verificare documentele care stau la baza înregistrării în contabilitate a operațiunilor economice.

Având în vedere cele menționate mai sus, organul de soluționare nu se poate pronunța asupra corectitudinii determinării taxei pe valoarea adăugată, urmând să se **desființeze Decizia de impunere nr./28.12.2005 emisă în baza raportului de inspecție fiscală nr./28.12.2005, întocmite de Administrația Finanțelor Publice a municipiului Câmpulung Moldovenesc, privind suma de lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată**, urmând ca organele de inspecție fiscală, prin altă echipă să procedeze, în termen de 30 de zile de la comunicarea prezentei decizii, la reverificarea impozitului pe venit, strict pentru aceeași perioadă, și să emită un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere cele precizate în decizie și prevederile legale aplicabile în speță.

Desființarea are la bază prevederile **art. 186 alin. (3)** din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată la 26.09.2005, unde se stipulează:

„(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

La reverificarea creanțelor fiscale contestate și pentru care s-a dispus desființarea actului atacat, se vor avea în vedere prevederile **pct. 102.5** din Normele metodologice de aplicare a O.G. nr. 92/2003, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, unde se precizează:

„102.5. În cazul în care, ca urmare a desființării actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat”

și prevederile **pct. 12.7 și 12.8** din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin **Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 519/2005**, unde se stipulează:

„12.7. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

12.8. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii.”

Pe cale de consecință și având în vedere principiul de drept „*accessorium sequitur principale*” (accesoriul urmează principalul), se va desființa Decizia de impunere nr./28.12.2005 și pentru **suma de lei** reprezentând dobânzi și **suma de lei** reprezentând penalități de întârziere aferente debitului contestat.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 3 alin. 1 și art. 92 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată la data de 26.09.2005, pct. 102.1 din H.G. nr. 1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, art. 186 alin. 3 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, la data de 26.09.2005, pct. 102.5 din Normele metodologice de aplicare a O.G. nr. 92/2004 aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, pct. 12.7 și 12.8 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin O.M.F.P. nr. 519/2005, coroborate cu prevederile art. 185 din O.G. nr. 92/2004 privind Codul de procedură fiscală, se:

DECIDE:

- **desființarea** Deciziei de impunere nr. din 28.12.2005, privind **suma delei**, reprezentând taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, dobânzi în suma de lei și penalități de întârziere în sumă de lei, urmând ca organele fiscale, printr-o altă echipă decât cea care a încheiat actul de control contestat, să reanalizeze situația de fapt strict pentru aceleași obligații bugetare și pentru aceeași perioadă supusă controlului prin actul administrativ fiscal desființat, în funcție de cele precizate prin prezenta decizie.

Verificarea va fi efectuată în termen de 30 de zile de la data comunicării prezentei, de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a emis decizia de impunere contestată și desființată prin prezenta decizie.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.